

Rosa Lluch: «La dicotomia independentisme-constitucionalisme no respon a la realitat del país»

La candidata dels comuns a les comarques gironines aspira a obtenir representació

Rosa Lluch. | Cristina Botey.

L'aposta dels comuns per obtenir representació a les comarques gironines passa per la professora i historiadora Rosa Lluch, que reivindica polítiques públiques que tornin a posar les persones com a prioritat.

Lluch espera obtenir un bon resultat. Hi hem parlat.

- En Comú Podem li proposa un repte molt concret, que és obtenir representació parlamentària per les comarques de Girona. Per què l'accepta?

- És un repte complicat per una banda i apassionant per una altra banda. Crec que puc aportar-hi, crec que les comarques gironines han de tornar a tenir un representant dels comuns al Parlament. Per tant, quan em fan l'ofertament penso que entre tots podem aconseguir-ho i l'accepto.

- El context és complicat perquè venen d'uns resultats dolents de formacions germanes a la seva al País Basc i a Galícia. Aquí les dinàmiques són diferents? Quina és la seva sensació?

- Si ens presentem a les eleccions és per guanyar-les o per treure el millor resultat possible. No contemplem que pugui passar el mateix que a Galícia o a Euskadi. A més a més, la nostra sensació quan parlem amb la gent no és dolenta. S'ha de dir, però, que aquesta campanya està sent molt estranya. Nosaltres no fem campanya presencial tot i que altres partits sí que la fan. Tot i això, sincerament pensem que obtindrem un resultat bo, que permetrà que puguem aplicar aquelles polítiques que ens semblen que són necessàries.

"Cal repensar quines són les necessitats del país i si realment hem de destinar-ho tot a un monocultiu com el turisme que, quan s'enfonsa, enfonsa la resta"

- En tot cas en un panorama polític tan fragmentat, l'endemà del 14-F caldrà començar a treballar en els pactes. Quin és el pacte amb el que es trobaria més còmoda?

- A mi i a tots nosaltres el que ens agradaria és, efectivament, posar-nos-hi l'endemà mateix, perquè tot apunta a un resultat sense majories absolutes. Deixa'm dir, però, que jo penso que hi ha una gran riquesa quan no hi ha majories absolutes. El nostre compromís -i per això considerem que som garantia- és que qui governi amb el nostre suport aplicarà polítiques d'esquerres. Tindrà el nostre suport aquell govern que accepti posar el benestar de la ciutadania com a objectiu fonamental de l'acció de govern. Tots els partits que considerin que cal aplicar polítiques progressistes i d'esquerres, i que les polítiques públiques han de tenir com a objectiu principal millorar la vida dels ciutadans, trobaran el suport dels comuns.

- Hi ha qui ho planteja com una confrontació entre dos bàndols. El constitucionalisme i l'independentisme. L'únic que s'ha desmarcat una mica d'això és Esquerra Republicana que ofereix un pacte que inclogui tots els partits independentistes més el republicanisme dels comuns. Jessica Albiach va dir que no ho veu, però vostè què en pensa?

- Jo crec que aquesta dicotomia independentisme-constitucionalisme no respon a la realitat del país. Respon a la visió que una part del país té del país. Que hi hagi una gent que no és independentista no vol dir que sigui constitucionalista. No és equiparable. El concepte constitucionalista a mi em sembla com a mínim pervers. Jo no els hi compro. No ser independentista no vol dir ser constitucionalista o no té per què. Jo no soc independentista però no soc anti-independentista. Si la majoria del país vol aquest camí, doncs allà em trobaran. Però aquí no hi ha només blanc i negre. Aquí hi ha una gamma de colors immensa. Per tant, resumir tot el pensament polític d'aquest país en independentisme i constitucionalisme em sembla quedar-se en una superfície que a alguna gent li interessa però que no respon a la realitat del carrer.

Rosa Lluch. Foto: Cristina Botey

En qualsevol cas torno a dir que per a nosaltres el que és prioritari és superar uns llargs anys amb un Govern que ha prioritzat altres coses que no pas el benestar de la seva ciutadania. En un país on la gent que hi viu no està en les millors condicions possibles, el que per a nosaltres és fonamental és recuperar el país per a la gent. Per tant, en aquests moments de pandèmia i de crisi econòmica el que volem és que s'apliquin els escuts socials per tal d'alleugerir l'impacte d'aquesta crisi i d'aquesta situació negativa sobre la major part del país. És un altre eix. Cuidem els ciutadans o no cuidem els ciutadans? Invertint en sanitat i ensenyament, garantint drets bàsics de la ciutadania, l'habitatge, el treball digne? Estem en un altre eix. Per a nosaltres en aquests moments especialment l'eix prioritari ha de ser aquest.

- Es presenta per les comarques de Girona. Porta uns dies molt intensos pel tot el territori. Quines mancances hi ha detectat com a prioritàries?

- En aquests moments les mancances prioritàries tenen a veure amb la pandèmia. Hi ha molts CAP tancats, moltes urgències tancades. Molta gent ha de fer molts quilòmetres per arribar a un metge. Hi ha centres o hospitals que per operar coses com una apendicitis han de desplaçar-se molts quilòmetres. És claríssima la necessitat de tornar a invertir en sanitat i de posar la sanitat al nivell que havia tingut.

A les comarques gironines també hi ha un problema clar de mobilitat. A molts indrets no hi ha un transport públic com cal, si has d'anar a un punt a un altre punt hi has d'anar amb cotxe privat. Tot això genera a més a més tota una sèrie de despeses, malbaratament d'energia i preocupacions. Naturalment quan tens un familiar malalt amb una millor xarxa de transports públics no se solucionaria el problema mèdic del familiar però facilitaria les cures i l'impacte familiar.

Un altre tema important és que a les comarques gironines el principal sector econòmic productiu

és el turisme. En aquests moments el turisme s'ha enfonsat del tot. Un gran nombre de gent s'ha quedat sense cap ingrés. Cal repensar quines són les necessitats del país i si realment hem de destinar-ho tot a un monocultiu que quan un s'enfonsa, enfonsa la resta.

- Els catalans ens queixem molt del centralisme espanyol que ho concentra tot a Madrid. A Catalunya també passa en relació a Barcelona?

- Sens dubte. Catalunya, des de fa molts anys, de fet jo diria segles, té també un problema de centralisme que a més a més s'ha vist agreujat en els darrers temps perquè molta gent ha anat a viure a Barcelona. Ara estem notant com tota l'àrea metropolitana de Barcelona presenta unes problemàtiques que tenen molt poc a veure amb la d'altres parts de Catalunya, amb llocs amb poca població, amb poca xarxa. A Catalunya sempre hi ha hagut alguna mena de centralisme focalitzat a Barcelona.

- I la pandèmia i el creixement del teletreball pot ser una oportunitat per a què la gent que fa dècades que es va anar a concentrar a Barcelona torni a comarques?

- Jo sempre tinc tendència a mirar les parts positives de les coses i crec que de la pandèmia en podem treure algunes lliçons. Una d'elles és que la gent torni a no dependre del lloc on treballa per triar el lloc on viu. Una de les possibilitats és el teletreball. Sembla que sí, que alguns municipis han augmentat el nombre de gent empadronada de manera molt considerable, després sobretot de l'estat d'alarma. Ho haurem de valorar amb calma i amb temps però sí que sembla que sigui una de les possibilitats.

"A Catalunya sempre hi ha hagut alguna mena de centralisme focalitzat a Barcelona"

- Caldrà pensar en noves polítiques públiques per gestionar o afavorir aquests nous processos migratoris?

- Nosaltres en aquests moments pensem que hauria d'haver-hi unes polítiques públiques d'habitatge arreu del país. Veiem com l'Ajuntament de Barcelona ha invertit molt en habitatge de lloguer públic. L'Ajuntament de Barcelona que no té competències però ha invertit molt. La Generalitat té moltes competències però hi ha invertit poc. Nosaltres pensem que en aquests moments calen institucions emprenedores que contribueixin en la nostra pròpia reinvençió. Que hi hagi institucions que contribueixin a crear habitatge i llocs de treball, a repensar quin model de turisme volem, a repensar aquestes estructures que són fonamentals perquè el país funcioni.

- Una última pregunta a nivell personal. Hi ha poques eleccions on hi ha una germana en una llista i una germana en una altra d'un altre partit. Com ho gestionen a nivell familiar això?

- Suposo que cadascú té la seva evolució. A nosaltres ens van ensenyar que penséssim, i cadascú ha après a pensar. Porto molts anys treballant i amb una trajectòria professional i personal que m'ha acabat portant allà on soc.

- Ho porten bé? O és un tema que no en parlen?

- La gent diuen que jo vinc d'una família del PSC. No ho tinc tan clar. Vinc d'una família on hi havia un pare militant del PSC, això sí. Però això no vol dir que la família fos del PSC. Ningú no ha de pensar que tu has de ser el mateix que el teu pare. Per sort podem fer el que nosaltres volem.

Rosa Lluch. Foto: Cristina Botey

[plantillaeleccions]